

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/537/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115234182
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5115234182.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24 785 199, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovaným: I. L. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Ž., Š. Y. B., II. F. A. Í., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Q. B. XXXX/X, XXX XX Ž., Š. Y. B., za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej II.: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 42 388 911, o zaplatenie 15.098,91 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu o zaplatenie sumy 15.098,91 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 14.751,46 eur od 29.10.2014 do zaplatenia zamietla.

Určuje, že zmluvná podmienky obsiahnutá v Článku 19, bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.06.2011, uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanými I. a II. ako dlžníkmi v znení: „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávke Klienta, ako záložcu, voči Banke a v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade, že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“, je neplatná pre jej neprijateľnosť.

Žalovaným I. a II., ako aj osobitnému subjektu na strane žalovanej II. nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Žalobou zo dňa 25.11.2015 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 30.11.2015 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaným I. a II. bola uložená povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 15.098,91 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 14.751,46 eur od 29.10.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.
- Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj ako „SISp“) uzavrela so žalovanými dňa 07.06.2011 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovaným úver vo výške 13.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po dobu 119 mesiacov od prvého čerpania do 30.06.2011 v sume 106,12 eur a od 13.07.2011

v sume 196,42 eur. Úver bol poskytnutý žalovaným jednorazovo bezhotovostne. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili Všeobecné obchodné podmienky SSp. Žalovaní sa zmluvou okrem iného zaviazali vrátiť poskytnutý úver v uvedených mesačných splátkach, vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokmi z úveru, ako aj uhradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 29.10.2014 medzi SSp ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpila SSp na žalobcu pohľadávku voči žalovaným aj s príslušenstvom, o čom boli žalovaní upovedomení oznámením o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, resp. jednotlivé povinné splátky úveru riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a Všeobecnými obchodnými podmienkami, SSp po predchádzajúcej výzve žalovaným dňa 06.10.2014 písomne oznámila, že v súlade s ustanoveniami zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru a žiada o okamžité splatenie úveru. Žalobca ďalej uviedol, že listom zo dňa 02.11.2015 - výzva pred podaním žaloby vyzval žalovaných k úhrade celej dlžnej sumy. Doposiaľ žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Celkový dlh žalovaných predstavuje ku dňu spísania žaloby sumu 15.098,91 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 12.000,29 eur, úroku vo výške 2.691,23 eur, úrokov z omeškania vo výške 347,45 eur a poplatkov vo výške 59,94 eur. Napokon žalobca uviedol, že žalobou si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania.

3. Žalovaná II. sa k žalobe a jej prílohám, ktoré jej boli doručené riadne do vlastných rúk, písomne vyjadrila v podanom odpore zo dňa 21.01.2016 proti platobnému rozkazu č. k. 6C/537/2015-44 zo dňa 08.01.2016, v ktorom namietala, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Predmetná zmluva nespĺňa podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže zo strany právneho predchodcu žalobcu boli pri podpise úverovej zmluvy porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, daný úver sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná tak bola toho názoru, že v danom prípade bolo vydanie platobného rozkazu zo zákona neprípustné, a preto žiadala, aby súd platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Podaným odporom proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote došlo zo zákona podľa ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu vo vzťahu k žalovanej II.

4. Podaním zo dňa 02.02.2016 oznámilo súdu Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca vstup do konania na strane žalovanej II. s tým, že pripojilo v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. súhlas žalovanej II. s jeho vstupom do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej II. podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zo dňa 22.01.2016. Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca ako vedľajší účastník na strane žalovanej II. sa k žalobe vyjadrilo uvedeným podaním zo dňa 02.02.2016 tak, že podľa jeho názoru uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 425529196 nespĺňa viaceré podmienky zákona č. 129/2010 Z. z. Tento zákon vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní jej účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú podobu. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach nemožno považovať za splnenie tejto zákonnej požiadavky. Ďalej Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca uviedlo, že zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 9 presne definuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, a to v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) medzi iným aj uvedenie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda k sitine, ako aj úrokom a iným poplatkom. V danom prípade takéto údaje v predmetnej zmluve o splátkovom úvere č. 425529196 absentovali, čo zákon postihuje tým, že spotrebiteľský úver sa v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Na základe uvedeného Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca navrhlo, aby súd priznal žalobcovi len nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia žalovaných a žalobu v časti prevyšujúcej žalovanými neuhradenú istinu poskytnutého úveru zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

5. Žalovaný I., ktorému bola žaloba spolu s prílohami doručená postupom podľa ust. § 116 ods. 2 CSP dňa 20.10.2016, sa k žalobe a jej prílohám napriek výzve súdu zo dňa 30.09.2016 doručenej žalovanému postupom podľa ust. § 106 ods. 3 CSP dňom 06.12.2016 v súdom určenej lehote 10 dní písomne nevyjadril.

6. Súd uznesením č. k. 6C/537/2015-117 zo dňa 19.07.2017 zrušil platobný rozkaz č. k. 6C/537/2015-44 zo dňa 08.01.2016 v celom jeho rozsahu vo vzťahu k žalovanému I. v zmysle ust. § 266 ods. 3 CSP pre jeho nedoručenie žalovanému I. vlastných rúk podľa ust. § 266 ods. 1 CSP.

7. Súd uznesením č. k. 6C/537/2015-92 zo dňa 09.01.2017 pribral v zmysle ust. § 95 ods. 1 CSP do konania Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca ako osobitný subjekt na strane žalovanej II. (ďalej len „OSŽ“).

8. Žalobca podanú žalobu doplnil podaním zo dňa 07.10.2016, v ktorom uviedol, že z predloženej histórie splácania úveru žalovanými je zrejmé, že žalovaní čerpali úver v sume 13.000,- eur dňa 07.06.2011 a uhradili z titulu poskytnutého úveru necelých 18 splátok spolu v sume 3.379,04 eur s tým, že poslednú splátku uhradili dňa 18.12.2012. Žalovaná suma vo výške 15.098,91 eur pozostáva: 1. z istiny v sume 12.000,29 eur, t. j. poskytnutý úver 13.000,- eur mínus zaplatená časť na istine v sume 999,71 eur, 2. z úrokov vo výške 2.691,23 eur, t. j. celková výška úrokov 4.805,95 eur (vyčíslený k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) mínus zaplatená časť na úrokoch v sume 2.114,72 eur, 3. z poplatkov v sume 59,94 eur [z čoho a) poplatky za správu úveru celkom v sume 71,76 eur (24 x 2,99 eur) mínus uhradených 56,81 eur, t. j. ostalo k úhrade 14,95 eur a b) poplatky za poistenie k úveru celkom v sume 152,79 eur (22 x 6,64 eur a 1 x 6,71 eur) mínus uhradených 132,80 eur, t. j. ostalo k úhrade 19,99 eur] a c) poplatky za zaslanie upomienky v sume 100,- eur (4 x 25,- eur) mínus uhradených 75,- eur, t. j. ostalo k úhrade 25,- eur] a 4. z úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne, ktorý bol SISp vyčíslený k dátumu postúpenia pohľadávky v sume 347,45 eur. Pokiaľ ide o námietky žalovanej II. uvedenej v podanom odpore proti platobnému rozkazu, tieto považoval žalobca za nedôvodné a mal za to, že sporná zmluva o úvere má všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Obdobne žalobca argumentoval aj v podaní zo dňa 25.04.2017, a to aj s poukazom na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016, pričom tak podľa jeho názoru informácia o tom, aká časť splátky sa započíta na istinu, aká na úroky a aká na poplatky nemá vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, na čo postačuje vymedzenie časového obdobia, počas ktorého je dlžník povinný uhrádzať predpísané splátky, čo v zmluve vyjadruje údaj 119 splátok od 13.07.2011 do 13.05.2021 a zároveň výška splátky, ktorá bola 196,42 eur. Informácia o tom, akým spôsobom boli jednotlivé úhrady započítané je dôležitá len pre účely súdneho konania a nemá vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Žalobca tak aj po tomto svojom podaní zotrval na žalobe v celom jej rozsahu.

9. OSŽ podaním zo dňa 22.05.2017 reagoval na podanie žalobcu zo dňa 25.04.2017, pričom uviedol, že podľa jeho názoru súd nemôže posúdiť vec v svetle rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a na ktorý sa žalobca v konaní odvoláva. Dôvody prečo tomu tak nemôže byť sú zásadne totožné s tými, ako ich súd udáva ďalej v odseku č. 50 odôvodnenia tohto rozsudku, a preto ich súd na tomto mieste nepovažuje za potrebné udávať.

10. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 08.09.2017 za účasti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalobcu, žalovaných I. a II., ako aj OSŽ, a to vzhľadom na to, že títo sa na pojednávanie neustanovili, pričom právny zástupca žalobcu na pojednávaní z dôvodu neprítomnosti žalobcu nepožiadali o odročenie pojednávania a žalovaní I. a II. (žalovaný I. mal predvolanie na pojednávanie doručené podľa ust. § 106 ods. 3 CSP oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňom 05.08.2017, žalovaná II. mala predvolanie na pojednávanie doručené riadne do vlastných rúk dňom 26.07.2017), ako aj OSŽ (mal predvolanie na pojednávanie doručené dňom 24.07.2017) svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a o odročenie pojednávania nepožiadali.

11. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na pojednávaní na žalobe v celom rozsahu, ako aj na doterajšej právnej a skutkovej argumentácii uvedenej vo vyššie spomenutých písomných podaniach. Po úkonoch súdu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP sa v ďalšom vyjadril ohľadom oprávnenia SISp postúpiť na žalobcu žalovanú pohľadávku v nadväznosti na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a to tak, že poukazuje na znenie ust. čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok SISp umožňujúce previesť SISp ako banke pohľadávku odchylné od právnej úpravy v súlade s § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. Podporne tak právny zástupca žalobcu poukázal na právne názory vyslovené v uznesení Krajského súdu v Prešove spis. zn. 9Co 145/2015, v rozsudku Krajského súdu v Prešove spis. zn. 11Co 11/2015, v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 43CoSr/3/2017, v uznesení Krajského súdu v Prešove spis. zn. 9Co/20/2016, v rozsudku Krajského súdu v Tnave spis. zn. 23Co/110/2016 a v uznesení Krajského súdu v Žiline spis. zn. 7Co/540/2015.

12. Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení.

13. Dňa 07.06.2011 uzavrela SISp ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 5 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 13.000,- eur za nasledovných Základných podmienok: druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 11,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, úrok z omeškania: 8 % ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 239,- eur uhradený pri uzatvorení zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru: 2,99 eur mesačne, poplatok za upomienku: 25,- eur, výška splátky a splatnosť: 106,12 eur mesačne od prvého čerpania úveru do 30.06.2011 (splátka vo výške úrokov a poplatkov so

splatnosťou k poslednému dňu kalendárneho mesiaca) a vo výške 196,42 eur mesačne od 13.07.2011 ku 13. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom), počet splátok: 119 od 13.07.2011, konečná splatnosť úveru: 13.05.2021, spôsob splácania: inkasom z inkasného účtu dlžníka, ročná percentuálna miera nákladov: 13,73 %, priemerná hodnota RPMN: 12,52 %, celková čiastka spojená s úverom: 22.928,34 eur, bankou požadované ručenie alebo poistenie: nevyžaduje sa. (čl. I bod 1 zmluvy) Dlžníci sa zaviazali do posledného dňa kalendárneho mesiaca, predchádzajúceho dňu splatnosti splátky, dohodnutému v bode 1 tohto článku zmluvy, splácať pohľadávku banky mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v Úverových podmienkach. Dlžníci zároveň v čl. II bod 2 vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami Zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky veriteľa, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením., za ktorých sa bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“). Ďalej dlžníci podpisom úverovej zmluvy vyjadrili súhlas s poistením schopnosti splácať úver podľa Rámcovej poisťovnej zmluvy uzavretej medzi SISp ako poisťníkom a Poisťovňou Slovenskej sporiteľne, a. s., Vienna Insurance Group a Poisťovňou Cardif Slovakia, a. s. ako poisťiteľmi (ďalej aj „Rámcová poisťovňa“), a to v rozsahu rozšíreného súboru poistenia - 1 poistená osoba. Dlžníci sa zaviazal počas trvania poistenia k úveru platiť poplatkov za poistenie k úveru vo výške 6,64 eur (pričom banka bola oprávnená jednostranne zmeniť výšku a spôsob výpočtu poplatku za poistenie k úveru podľa Sadzobníka, úverovej zmluvy, Úverových podmienok a VOP) v deň, ktorý sa číselne zhoduje s dňom splatnosti splátky úveru, v jednej sume s pravidelnými mesačnými splátkami úveru.

14. Podľa ust. čl. 7 bod 7.3.2. VOP (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 8 spisu), pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčastí a príslušenstva, spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere.

15. Podľa ust. čl. 7 bod 7.6.1. písm. a) VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta alebo ak je Klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, je Banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí Banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

16. Podľa ust. čl. 19 bod 19.16. VOP, klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam Klienta ako záložcu voči Banke v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade, že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

17. Listom zo dňa 08.09.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 19 a 25 spisu) vyzývala SISp žalovaných s poukazom na to, že žalovaní sú v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX, pričom ku dňu 07.09.2014 sú v omeškaní s úhradou sumy 3.973,98 eur, na zaplatenie tejto sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tohto listu s upozornením, že v prípade neuhradenia uvedenej sumy v stanovenej lehote pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Táto výzva adresovaná žalovanému I. sa podľa oznámenia poštového doručovateľa vrátila odosielateľovi späť z dôvodu, že žalovaný I. si zásielku v odbernej lehote, ktorá skončila dňa 04.10.2014 neprevzal. (fotokópia obálky listovej zásielky SISp na č. I. 20 spisu - dôkaz produkovaný žalobcom). Doručenie tejto výzvy žalovanej II. žalobca nepreukázal.

18. Listom zo dňa 06.10.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 21 a 23 spisu) oznámila SISp žalovaným, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. bodu 7.6.1 VOP účinných od 01.08.2002, a to ku dňu 03.10.2014 (k tomuto dňu mal byť zostatok pohľadávky banky voči žalovaným vo výške 14.948,72 eur). Tento list adresovaný žalovanému I. sa podľa oznámenia poštového doručovateľa vrátil odosielateľovi späť z dôvodu, že žalovaný I. si zásielku v odbernej lehote, ktorá skončila dňa 28.10.2014 neprevzal. (fotokópia obálky listovej zásielky SISp na č. I. 22 spisu - dôkaz produkovaný žalobcom) Tento list adresovaný žalovanej II. prevzala jej dcéra dňa 13.10.2014 (doručenka na č. I. 24 spisu - dôkaz produkovaný žalobcom).

19. Dňa 29.10.2014 uzavrela SISp ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1487/2014/CE (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 122 spisu), ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy, medzi inými aj

pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. 425529196 v zostatku vo výške 15.098,91 eur (strana 2 prílohy č. 1; dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 129 spisu).

20. Listom zo dňa 11.11.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 16 a 17 spisu) oznamovala SISp žalovaným, že postúpila žalobcovi pohľadávku voči nim z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX.

21. Z výpisu z úverového účtu (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 10 a 12 spisu) vyplýva, že SISp žalovaným poskytla dňa 07.06.2011 úver na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 13.000,- eur, pričom však z dôvodu úhrady spracovateľského poplatku vo výške 239,- eur žalovaní obdržali dňa 07.06.2011 len sumu 12.761,- eur. Ďalej z výpisu vyplýva, že žalovaní vykonali na predmetný úverový prípad nasledovné úhrady: dňa 30.06.2011 v sume 15,88 eur, dňa 07.07.2011 v sume 90,24 eur, dňa 13.07.2011 v sume 196,42 eur, dňa 13.08.2011 v sume 196,42 eur, dňa 13.09.2011 v sume 196,42 eur, dňa 13.10.2011 v sume 196,42 eur, dňa 13.11.2011 v sume 8,28 eur, dňa 14.11.2011 v sume 188,14 eur, dňa 13.12.2011 v sume 196,42 eur, dňa 13.01.2012 v sume 2,50 eur, dňa 16.01.2012 v sume 193,92 eur, dňa 13.02.2012 v sume 9,05 eur, dňa 16.02.2012 v sume 187,37 eur, dňa 13.03.2012 v sume 196,45 eur, dňa 13.04.2012 v sume 196,45 eur, dňa 14.05.2012 v sume 196,45 eur, dňa 13.06.2012 v sume 196,45 eur, dňa 13.07.2012 v sume 105,65 eur, dňa 16.07.2012 v sume 90,80 eur, dňa 13.08.2012 v sume 2,10 eur, dňa 22.08.2012 v sume 194,35 eur, dňa 13.09.2012 v sume 196,45 eur, dňa 13.10.2012 v sume 5,- eur, dňa 12.11.2012 v sume 191,45 eur, dňa 13.11.2012 v sume 1,71 eur, dňa 12.12.2012 v sume 100,77 eur, dňa 14.12.2012 v sume 33,60 eur, dňa 18.12.2012 v sume 100,- eur, teda celkovo úhrady v sume 3.485,16 eur.

22. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka [18] § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov] musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh

spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

29. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto

predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

30. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

31. Podľa ust. § 365 ObZ v znení do 31.01.2013, Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa..

32. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa ust. § 768k ods. 3 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

34. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

36. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

44. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

45. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred

postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa ust. § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

47. V danom prípade tak bol predmetnou zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.06.2011 založený medzi SISp ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula SISp povinnosť poskytnúť za dohodnutých podmienok dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 13.000,- Sk a žalovaným ako dlžníkom poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť SISp aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami v pravidelných mesačných splátkach vo výške 196,42 eur (vrátane poistného) so splatnosťou do 13. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 13.07.2011 a poslednej splátky 13.07.2021 (resp. od prvého čerpania úveru do 30.06.2011 vo výške 106,12 eur so splatnosťou k poslednému dňu kalendárneho mesiaca). Túto zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania [§ 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. - banka] spotrebiteľom [§ 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.; keďže išlo o bezúčelový úver, t. j. nie o úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania] možno podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je samostatným zmluvným typom, možno konštatovať, že z hľadiska zmluvného typu, išlo medzi účastníkmi zmluvy o uzavretie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ. Zároveň v danom prípade išlo vzhľadom k subjektom zmluvy (dodávateľ podľa cit. ust. § 52 ods. 3 OZ a spotrebiteľ podľa cit. ust. § 52 ods. 4 OZ) o zmluvu spotrebiteľskú podľa cit. ust. § 52 ods. 1 OZ. Súčasne možno tiež bez najmenších pochybností konštatovať, že v danom prípade išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvnil nemohol.

48. Keďže zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom [cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ] riadil sa záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti ObZ (§ 261 a nasl.).

49. Súd však poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi SISp a žalovaným neobsahovala náležitosti podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške splátok istiny a úrokov, ktoré mal žalovaný SISp zaplatiť. Aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 196,42 eur, úroková sadzba 11,90 % ročne, výška poplatku za správu úveru: 2,99 eur mesačne, výška poplatku za poistenie: 6,64 eur mesačne (ako súčasť splátky), ako aj celková čiastka k zaplateniu v sume 22.928,34 eur, nikde však v zmluve nebola uvedená výška splátok zvlášť čo do istiny a čo do úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny a na splatenie úroku, aby bolo žalovaným ako spotrebiteľovi zrejmé, aká je štruktúra jeho dlhu v tom ktorom momente splácania úveru (hlavne pokiaľ ide o dlžnú sumu istiny úveru). Keďže bol nepochybne žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.581,- eur (keďže suma 239,- eur žalovaným nebola prenechaná, ale v momente poskytnutia úveru započítaná na zaplatenie spracovateľského poplatku vo výške 239,- eur a teda túto sumu je potrebné od celkovej čiastky 13.000,- eur, ktorá mala byť žalovaným poskytnutá, odčítať), je však v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy zmluva uzavretá medzi SISp a žalovanými aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného cit. ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (t. j. aj bez poplatku za správu úveru). Žalovaní tak mali povinnosť vrátiť SISp im poskytnuté peňažné prostriedky v sume 12.761,- eur v 119-tich pravidelných mesačných splátkach so splatnosťou 1. z nich dňa 13.07.2011 (keďže splátka splatná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca jún 2011, v ktorom mal byť úver čerpaný, t. j. do 30.06.2011, mala byť započítaná len na úhradu úroku a poplatkov), poslednej z nich, t. j. 119-tej dňa 13.05.2021, pri splatnosti ostatných splátok do 13. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, a to spolu s

poistným v období od 13.07.2011 do vo výške 48,5392 eur [12.761,- eur / 119 splátok = 107,2353 eur = výška splátky bez poistenia; 107,2353 eur x 3,50 % (dojednaný poplatok za poistenie ako %-tuálna časť z mesačnej splátky bez poistenia - vid' ust. časti II. bod 6 zmluvy o splátkovom úvere č. 425529196, keďže dojednaná splátka vo výške 196,42 eur bola bez dojednaného poistenia v sume 6,64 eur vo výške 189,78 eur = 196,42 eur - 6,64 eur; potom 6,64 eur / 189,78 eur = 0,035 = 3,5 %) = 3,75 eur = mesačný poplatok za poistenie; 107,2353 eur + 3,75 eur = 110,9853 eur = mesačná splátka s poistením].

50. Na závere uvedenom v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku nič nemení ani rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016, ktorým bol daný výklad ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), na ktorý sa v rámci svojej argumentácie odvolával žalobca. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s týmto Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú totiž výlučne vnútroštátne súdy. Súd pripúšťa, že vnútroštátna právna úprava zakotvená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) [toho času písm. b)] zákona č. 129/2010 Z. z. je v rozpore s obsahom Smernice [vyloženej Súdnym dvorom EÚ, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave; Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“], avšak tento konflikt automaticky neznamená prednosť uplatnenia Smernice pred vnútroštátnou právnou normou. V takom prípade totiž vnútroštátny súd je povinný skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok a ak jej priamy účinok priznať nemôže, tak či jej môže priznať aspoň nepriamy účinok (teda vykladať zákon eurokonformne), alebo napokon, či jej takýto nepriamy účinok priznať nemôže. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Zásadne platí zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (pozn.: priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). [k tomu napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-152/84 zo dňa 26.2.1986, rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-397/01 až C-403/01 zo dňa 05.10.2004] Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci (t. j. v spore medzi jednotlivcami: žalobcom a žalovaným, súd Smernici nemohol priznať priamy horizontálny účinok. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudok vo veci C-14/83 zo dňa 10.4.1984) znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny (nejedná sa totiž o priamy účinok), ale je obmedzený rozsahom a medzami. Nejedná sa totižto (ako už bolo uvedené) o priamy účinok smernice, kedy je vnútroštátne právo vypustené a doslova nahradené smernicou a teda v prípade nepriameho účinku vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor smernice, vnútroštátny súd ho berie v plnom rozsahu v úvahu a vykladá ho, len musí skúmať, či ho môže vykladať eurokonformne. Povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (k tomu analogicky rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-105/03 zo dňa 16.06.2005, obdobne rozsudok vo veci C-268/06 zo dňa 15.04.2008) Vzhľadom na explicitné znenie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C42-15 vyložili toto ustanovenie vnútroštátneho práva eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, nahradili by doslova vnútroštátne právo Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakolko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda je možné uvažovať

iba o účinku nepriamom, takýto postup však nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem [resp. v rozpore s doterajšou ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pokiaľ ide o výklad znenia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo by zároveň neprípustným spôsobom zasiahlo do princípu právnej istoty; napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 a spis. zn. 3Cžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013, rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/190/2016 zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Co/203/2016-89 zo dňa 25.10.2016, spis. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, č. k. 7Co/61/2017-126 zo dňa 26.04.2017, č. k. 7Co/441/2015-72 zo dňa 19.08.2015, č. k. 8Co/267/2016-132 zo dňa 31.03.2017, č. k. 10Co/720/2015 zo dňa 30.06.2016, č. k. 10Co/346/2016-92 zo dňa 29.11.2016, č. k. 11Co/31/2016-85 zo dňa 16.02.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/214/2016-91 zo dňa 30.06.2016].

51. Na závere uvedenom v odseku č. 49 odôvodnenia tohto rozsudku nemôže nič zmeniť ani prípadná argumentácia žalobcu, že aj neuvedenie náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ust. § 10 ods. 1 v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej v období od 11.06.2010 do 31.12.2012 mohlo spôsobiť následok podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, len za podmienky, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá písomne. S týmto výkladom cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa súd nemôže stotožniť. Takýto právny výklad ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. totižto opomína vzájomnú previazanosť cit. ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, s cit. ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý ustanovuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je tak zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo to, že ak ktorákoľvek z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ust. § 10 ods. 1 nebude v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená písomne (v prípade, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere nebude uzavretá ako písomný právny úkon, je len pochopiteľné, že tak nebude dojednaná ani jedna z uvedených náležitostí v písomnej forme), má to mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Úmyslom zákonodarcu určite nebolo to, aby napr. v prípade dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, v ktorej by však absentovalo písomné dojednanie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom by však tieto náležitosti boli dojednané v ústnej forme, by bolo možné od spotrebiteľa zo strany veriteľa požadovať aj písomne nedojednané úroky. Určitý výkladový problém, resp. nepresnosť znenia ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. napokon odstránila novela zákona č. 129/2010 Z. z. vykonaná zákonom č. 352/2012 Z. z., ku ktorej osobitná časť dôvodovej správy udáva: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak - zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo - neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo - neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo - je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinností ustanovených týmto zákonom.“.

52. Žalobca vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. 14878/2014/CE zo dňa 29.10.2014 podľa cit. ust. § 524 OZ od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 42552919625. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, túto vyvodzoval z ich dlžníckeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a z tej skutkovej okolnosti, že žalovaní ako dlžníci nesplnili svoj záväzok splácať splátky úveru riadne a včas v rozsahu žalovanej sumy.

53. Súd vychádzal z toho, že v danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkom - žalovaným (ako klientovi). Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj napriek tomu, že dotknuté cit. ust. § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnjší nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia

pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Rovnako neobstojí ani prípadný argument, že OZ v dotknutých ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt (obdobne ani zákon č. 129/2010 Z. z.), keďže úpravu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je v tomto prípade potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam OZ (lex generalis). Z cit. ust. § 92 ods. 8 tak možno vyodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

54. K rovnakému záveru o obsahu a zmysle právnej úpravy obsiahnutej v dotknutom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dospel napr. aj Krajský súd v Bratislave v uznesení spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015 [„Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“], Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015 [„Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“] a Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016, č. k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017 [v zmysle tohto: „Z cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že banková pohľadávka (alebo jej časť) môže byť postúpená, ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.... Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014..., viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, napr. spis. zn. 6Co/674/2015, 6Co/46/2016)] a o ktorých rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti (§ 186 ods. 1 CSP). Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu o danosti jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní, ktoré nepodložil zásadne nijakou právnou argumentáciou a odkázal výlučne len na ním označené rozhodnutia odvolacích súdov, z ktorých jeho vecná legitímácia mala vyplývať a ktoré súdu ani napokon nepredložil. Žalobca ako jedno z rozhodnutí medzi iným označil aj rozsudok Krajského súdu v Trnave spis. zn. 23Co/110/2016 zo dňa 16.05.2016, ktoré však nepodporuje tvrdenia žalobcu o jeho aktívnej vecnej legitímácii a naopak je súladné z vyššie uvedenou argumentáciou súdu. Z tohto rozhodnutia si súd dovoľí zacitovať: „Podľa názoru odvolacieho súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priecilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou,

osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Ustanovenie § 525 ods. 1 Y. zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. W. banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Obč. zák. účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Obč. zák. ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Obč. zák. nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Obč. zák., ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.“.

55. Súd musí konštatovať, že v konaní nevyšlo najavo naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia SISp ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči klientovi (žalovaným) z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX aj bez ich súhlasu. V danom prípade síce SISp preukázateľne žalovaných listom zo dňa 08.09.2014 vyzývala na úhradu omeškaných splátok úveru v celkovej sume 3.973,98 eur s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru a súčasne listom zo dňa 06.10.2014 preukázateľne vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru s účinnosťou ku dňu 03.10.2014, teda k tomuto dňu malo dôjsť k splatnosti celej žalovanej úverovej pohľadávky veriteľa zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, avšak súd konštatuje, že v danom prípade nedošlo k naplneniu podmienky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., že žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 29.10.2014 v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke (SISp) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (odo dňa datovania výzvy na plnenie, t. j. dňa 08.09.2014 do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. do dňa 29.10.2014, uplynula len doba 51 dní), a to aj napriek písomnej výzve SISp. Uvedený záver možno vysloviť aj napriek tomu, že žalovaní boli ku dňu 06.10.2014 s určitosťou v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku voči SISp platiť tejto splátky (bez úrokov a poplatkov) vo výške 110,9853 eur (deklarovanej v odseku č. 49 odôvodnenia tohto rozsudku), a to v rozsahu sumy 843,2667 eur [súčet splátok splatných v období od 13.07.2011 do 13.09.2014 v celkovej sume 4.328,4267 eur (39 splátok x 110,9853 eur) mínus celková suma úhrad žalovaných 3.485,16 eur = 843,2667 eur, ktorá suma zodpovedá viac ako sume súčtu troch splátok vo výške 110,9853 eur, t. j. v sume 332,9559 eur (3 splátky x 110,9853 eur)], a preto v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s cit. ust. čl. 7 bod 7.6.1. písm. a) VOP vzniklo SISp ako banke právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

56. Zároveň nevyšlo v konaní najavo (a ani žalobca neprodukoval takéto tvrdenia, že by žalovaní ako dlžníci udelili SISp súhlas na postúpenie (a tento v zmysle ďalej uvedeného nemožno vyvodzovať ani

z ust. čl. 19 bod 19.16. VOP), žalovanej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX.

57. Vzhľadom k vyššie uvedenému nenaplneniu podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu bez súhlasu žalovaných, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a žalobcu, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1487/2014/CE zo dňa 29.10.2014 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ako na (absolútne) neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani prípadná argumentácia žalobcu, vychádzajúca z právneho názoru uvedeného v rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4 Obo 210/2001 zo dňa 11.06.2003 (zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 119/2003, podľa ktorého publikovanej právnej vety: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“), o zásadnej nemožnosti preskúmania jeho aktívnej vecnej legitimácie. Súd poukazuje na neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, z ktorého takéto oprávnenie súdu naopak vyplýva {rozsudok spis. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 46/2009, ktorého publikovaná právna veta znie: „Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Návrh na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky môže podať aj dlžník, ak preukáže, že má na tomto určení naliehavý právny záujem [§ 80 písm. c) O.s.p.]; nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník.“; v odôvodnení citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu sa rovnako udáva: „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že „dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ V ustanovení § 526 a ani na inom mieste Občiansky zákonník nerozlišuje takéto dve postavenia dlžníka z hľadiska jeho možnosti namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.“}. Toto rozhodnutie tak znamenalo názorový odklon od skoršieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a preto súd na toto neskoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR prihliadal.

58. Napokon na vyššie uvedených záveroch súdu nemení nič ani cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP, podľa ktorého klient (dlžník, žalovaný) mal výslovne súhlasiť s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči žalovanému ako klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Toto ustanovenie VOP malo byť pretavením možnosti banky podľa ust. § 89 ods. 1 veta tretia zákona č. 483/2001 Z. z. upraviť si zmluvne v písomnej forme s klientom práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Len na margo súd upriamuje pozornosť žalobcu na to, že ním označené ustanovenie priniesla až novela zákona č. 483/2001 Z. z. vykonaná zákonom č. 132/2013 Z. z. s účinnosťou od 10.06.2013, teda v čase uzavretie predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, t. j. ku dňu 07.06.2011 nebolo v platnosti. (o ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. sa opierali rozhodnutia Krajského súdu v Prešove spis. zn. 9Co 145/2015 a spis. zn. 9Co/20/2016, na ktoré žalobca poukázal). Súd považoval zmluvnú podmienku obsiahnutú v ust. čl. 19 bod 19.16. VOP za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ. Ako už bolo vyššie uvedené na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp

a žalovanými ako dlžníkmi založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná (okrem prípadov, ak ide o predmet plnenia, alebo cenu plnenia) a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom túto súčasne uviedol v zmysle ust. § 298 ods. 2 CSP aj vo výroku tohto rozsudku. (neprijateľnosť obsahovo totožnej zmluvnej podmienky SISp súd judikoval už v rozsudku č. k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, v rozsudku č. k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, rozsudkom č. k. 6C/117/2013-87 zo dňa 22.01.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, rozsudkom č. k. 6C/285/2013-172 zo dňa 01.03.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016; súd má o tom vedomosť zo svojej činnosti - išlo o vec toho istého zákonného sudcu, ako v prejednávanej veci).

59. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžníci žalovaní) nemohol individuálne ovplyvniť, nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred SISp predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (ako sa to udáva v čl. II. bod 2 predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, t. j. ešte pred jej uzavretím dňa 07.06.2011) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 07.06.2011 boli bez najmenších pochybností nútení dlžníci - žalovaní prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SISp ako veriteľom.

60. Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžníci žalovaní) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou mali dať súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nim ako dlžníkom, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nim, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažné), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu zásadne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SISp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníkov žalovaných) zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

61. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovaným, a preto žalobu z tohto dôvodu už bez ďalšieho zamietol v plnom rozsahu.

62. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní, preto by bolo namieste priznanie mu nároku na náhradu trov konania (obdobne aj OSŽ, ktorý v konaní podporoval žalovanú II.). V prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovaným (a rovnako aj OSŽ) v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. októbra 2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku s výnimkou časti podľa poslednej vety jeho výroku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Proti tomuto rozsudku v časti podľa poslednej vety jeho výroku odvolanie nie je prípustné. (§ 357 CSP)

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).